

A munkamegszállítás nem újkeletű dolog. Magjait éppen akkor vetették el, amikor a tőkésvilág mindent megtett, hogy a munkásokat egymás ellen uszítsa, hogy érdekellentéteket támasszon öreg és fiatal, szak- és szakmánélküli munkás között. De az egymásért élés, a segítség szelleme csak a mi társadalmunkban virágozhatik teljes pompájában.

— LIPTÁK, VIGYÁZZ a lécre! — Sokszor elhangzik ez a mondat a bútorgyár összeszerelő műhelyében, s nyomában mindig nagy nevetés támad. A Lumumba nevet viselő szocialista brigád tagjai »ugratják« ezzel munkatársukat, Lipták Istvánt, aki régebben többször összekeverte a szekrényekhez tartozó különféle léceket.

A hangulat kitűnő a brigádban, ez az elmondott példából is látható. Jó hangulatban pedig jobban megy a munka is. A brigád, mely már több mint két éve dolgozik együtt, számtalanszor bebizonyította, hogy nincs olyan nehéz termelési feladat, melyben rá ne számíthatnának.

— Balogh Sándor, Halász László és Süli Mihály »Kiváló dolgozó« — mondja Csúri Mihály.

— És a brigádvezető?

— Legutóbbi élüzemavató ünnepségünkön kaptam meg a »Könyvüipar kiváló dolgozója« kitüntetést — feleli.

Mindannyian univerzális szakmunkások, de ez nem jelenti azt, hogy ne szorulanának rá a segítségre, vagy beárkózva önmagukba, ne segítenének, ha szükség van rá másoknak. Két művezető, Laczkó János és Molnár Árpád patronálja a brigádot, ők viszont védnökséget vállaltak a Hámán Kató kikészítő brigád felett.

— Munkában, tanulásban, életmódban példaképeink a Szovjetunió kommunista brigádjai — jegyzi meg Süli elvtárs, és a hangján érezni, hogy nem frázist akar mondani.

A MUNKÁRÓL már beszéltünk. Talán még annyit ezzel kapcsolatban, hogy ez a brigád javasolta április 13-án a Gagarin-műszakot az üzemben, s elsőnek csatlakoztak a Május 1. brigád kubai-műszak kezdeményezéséhez. A tanúlással miként állnak? Ez a kérdés egyelőre a brigád Achilles-sarka. Szervezett szakmai oktatás ugyanis nincs a gyárban, a FATE előadásaira járnak tehát, amikor idejük engedi. S persze részt vesznek a politikai szemináriumokon is. Most még nem mindenki, de jövőre már igen. Ezt közös akaratral határozták el.

— Ami pedig a szórakozást illeti — ami a munka mellett leginkább összekovácsolja a kollektívát — abban aztán hiba nincs — me-
séli Balogh Sándor. — Együtt megvünk moziba, s még többször a SZEAC-mecsek-re. Nem tudom ide illik-e, hogy ha úgy adódik, a kocsmát se kerüljük el.

Hát persze, hogy ide illik. Miért ne? De azért az sem hagyható ki, hogy ezek a kemény férfiembernek elmennek kórházi látogatásra is, ha valamelyik társuk be-

teg. Azután érdemes feljegyezni a brigádnapló néhány mondatát 1961. január 2-ról: »Bízalommal nézünk a jövő elé, és ami rajtunk múlik, abban helyt is állunk. Az idén még jobb minőségű munkát végzünk majd, mint eddig. Tudunk a brigád tagjainak családi problémáiról is. Lipták elvtárs a házépítési költségvetését számolgatja. A brigád felajánlotta segítségét az építkezéshez. Halász és Balogh elvtársakat

azt jelenti, hogy munkájukat mennyiségileg és minőségileg is kitűnően végzik, hanem leginkább azt, hogy milyen hatást gyakorolnak magatartásukkal a többiekre. Szerintem ezért viselhetik jogosan a »Szocialista brigád« címet, s ezért nem frázis szájukból, hogy példaképeik a szovjet »kommunista brigádok«.

Fehér Kálmán

(Somogyiné felvételei)

Csúri Mihály brigádvezető munka közben is felkérte dolgozótársait: Halász László fényezővel új munkafogásokról beszélget.

lakáscsere gondolata foglalkoztatja, Süli és Csúri elvtárs idén akarja újra berendezni otthonát. Elmondjuk egymásnak ügyes-bajon dolgainkat, s várjuk egymás segítségét.

NEM IS HIABA. Házépítésben vagy költözködéskor egyformán segítenek egymásnak, akárcsak munka közben. Kneifel József főmérnök — aki ugyan nem tagja a brigádnak, de jól ismeri őket — szintén ad a portréhoz néhány jellemző vonást.

— A Lumumba-brigád a bútorgyárbeli versenyszellem motorja. Nem túlzás, ha azt mondom, hogy azok a termelési eredmények, melyek kétszer egymás után feljogosítottak bennünket az élüzem cím viselésére, nekik is köszönhető. Ez nemcsak

Balog Sándor összeszerelő, amint éppen a szekrényajtót helyére illeszti.

Az előkészítő bizottságok munkájával

Meggyorsították a nyugdíjügyek intézését

Újabb munkahelyeken szerveznek nyugdíjelőkészítő bizottságokat

Ismeretes, hogy az új nyugdíjtörvény értelmében a nyugdíj összegének megállapításánál szerepet játszik az 1929. január 1-től eltöltött igazolt munkaidő is. Ettől kezdve ahány évet dolgozott a nyugdíjas, annyi százalékkal több fizetést kap. Mindenkinél, aki ezekben az években dolgozott, érdeke, hogy nyugdíjába ezt az időt is beszámítsák.

Ez azonban eléggé bonyolult és hosszadalmas dolog. Az SZTK-alközpontoknak ugyanis hosszú ideig tartó munkát kell ezzel kapcsolatban elvégezniük, hiszen

a nyugdíj összegének megállapításához csak igazolt munkaviszony jöhet számításba.

Sokat kell tehát levelezni az ilyen ügyekben, a szükséges iratok beszerzése végett, és ezért ez a munka hosszú hónapokig elhúzódhat. Emiatt a nyugdíjasok késve kapják meg járandóságukat.

Hogy ezen a bajon segítsenek, a nyugdíjak folyósításának idejét megrövidítsék, az SZTK-alközpontok az egyes munkahelyeken, első sorban az egyelőre a nagy munkásszámmal dolgozó üzemekben, intézményekben,

ügynevezett nyugdíjelőkészítő bizottságokat szerveztek.

Ezek a bizottságok a munkahelyen számba veszik azokat, akik rövidesen, egy, vagy két éven belül nyugdíjba mennek és ezek után rögtön megkezdik a nyugdíj összegének kiszámításához szükséges iratok megszerzésének munkáját. Így azután, amikor elérkezik egy-egy dolgozó nyugdíjazásának ideje, az összes szükséges iratok és igazolványok egybegyűjtve, kéznél vannak.

Ezeket átadják az SZTK-alközpontnak, ahol csak a nyugdíj összegét kell ezek után megállapítani, és gyorsan folyósítani tudják a nyugdíjat.

Ilyen nyugdíjelőkészítő bizottságokat Szegeden is szerveztek. 1959-ben még csak hat, egy év múlva már tizenkettő dolgozott. Idén pedig már

huszonnyolc munkahelyen tevékenykedik ilyen bizottság,

különösen eredményesen dolgozik a Tudományegyetemen, a Kenderfonógyárban, az Újszegedi Kender- Lenzszövő Vállalatnál, a Szalámigyárban és a Ruhagyárban. Munkájuk nyomán

meggyorsult az ügyintézés.

A nyugdíjasok így most már

Hárommillió forint értékű géppark „háziilag” — az Újszegedi Kender- Lenzszövőben

Az Újszegedi Kender- Lenzszövő Vállalatnál készülő közszükségleti cikkek, szőnyegek, valamint műszaki szövetek, ponyvák, autótömlő- és egyéb szövetek mind keresettebb cikkekké válnak bel- és külföldön. Erre jellemző, hogy például ponyvából 1957-ben 1,4 millió négyzetmétert gyártottak, idei termelésük pedig már megközelíti a hárommillió négyzetmétert. Szőnyegből az akkori félmillió helyett majdnem 900 ezer négyzetmétert szőnek az idén.

A gyár dolgozói csak nagy erőfeszítéssel tudják a termelést ilyen jelentős mértékben növelni. Egyik legfőbb akadály, hogy

speciális cikkeikhez hazánkban nem gyártanak sorozatban ilyen különleges gépeket,

külföldi beszerzésük pedig rendkívül költséges.

Ezért a műszaki dolgozók a nagyobb feladatokat főként nem beruházási hitelből vásárolt drága külföldi gépekkel, hanem háziilag, a saját műhelyükben készített berendezésekkel oldják meg.

A kezdeményezés megvalósításában a legnagyobb részük van a technológiai osztály dolgozóinak. Kuraly Antal főtechnológusnak, Bakó Lászlónak, a kikészítő vezetőjének és Huszta Ferenc műhelyvezetőnek. Együttműködésük eredményeként

ez év végéig már mintegy hárommillió forintra növekszik a háziilag készített korszerű berendezések értéke.

Az egyik legjelentősebb ilyen újításuk a napokban üzembe helyezték, nagy teljesítményű

fonalfestő gép.

amely leginkább a szőnyeggyártást segíti. Azelőtt a festékekkel telt nyitott kádakban kézi erővel forgatták a színes szőnyegek készítésé-

hez szánt fonalat. Az új módszer

az egész festési eljárás mechanizálását

jelenti, csővezetéseken szállítják az anyagot, s teljesen zárt tartályban nem a fonalat, hanem a festéket mozgatták propellerrel. Az új módszer előnye a kétszeres termelékenységgel emelkedésen kívül a jelentős festékanyag-megtakarítás. Most ugyanannyi fonalhoz

a korábbi festékmennyiség egynegyede elegendő.

Évente mintegy százezer forint értékű importfestékanyagot takarítanak meg így. További lényeges gazdasági előnyt jelent, hogy hasonló külföldi berendezés egymillió költsége helyett a háziilag készült gép csak 350 ezer forintba került.

A ponyvagyártást a szűk szárítókapa-
citás gátolta, továbbá nehézséget jelentett, hogy az üzemrészben már nem is fért el újabb gép, s így építkezni kellett volna. Az ilyen költséges megoldás helyett jobbat és olcsóbbat találtak a műszakiak.

Lelkes társadalmi munkások a II. kerületben

A II. kerület lakossága az elmúlt évben is bebizonyította, hogy nem sajnálta a fáradozást és igyekezett, ha a kerület szépítéséről, rendben tartásáról, további csinosításáról van szó. Hogy ez az aktivitás, ez a lelkesedés egyáltalán nem csökkent, nem vesztett erejéből és jelentőségéből, hanem azóta is tovább szélesedett, erősödött, azt szemléletesen bizonyítják a tények.

Pontosan 99 ezer 240 forint értékű társadalmi mun-

A négy elavult szárítógépből egyet »leváltanak«, s a helyébe háziilag új, modern berendezést készítenek,

amelynek teljesítménye egy-egy régi gépét mintegy háromszorosan meghaladja: 120 helyett 400 liter vizet párologtat el óránként. Emellett jóval

gazdaságosabb

is, mert a régiekhez szükséges 3,5 kiló helyett csak 2 kiló gőzt »fogyaszt« egy liter víz párologtatásánál.

Az üzem dolgozói ezeken kívül még sok egyéb gépet, készüléket készítettek, vagy készítenek saját erőből, háziilag. A többi között például olyan vetülékesévlőt terveznek, amelynél az eddigi 60 méter helyett 220 méter lesz a percnkénti fonalsebesség. Dolgoznak új, nagy teljesítményű

ponyvaszövőgépek és egyéb modern berendezések

kialakításán, amelyeket mind a saját műhelyükben állítanak elő, s ezzel nagy megtakarítást ér el a vállalat, a népgazdaság.

D. B.

két végeztek 1961 első három hónapjában a kerület lakói, s ezzel jelentősen túlteljesítették azt az összeget, amely az egész évre előirányzott társadalmi munka értékéből az első negyedévre jut.

Különösen a Petőfitelepi téglajárdák javításánál jeleskedtek a társadalmi munkások. Jó munkájuk eredményeképpen már most az első évnegyedben túlteljesítették azt az összeget, amelyet társadalmi munkaként a célra egész évre előirányzott a II. kerületi tanács. 41 ezer forint értékű munkát végeztek itt a társadalmi munkások!

De ugyanilyen szép eredménnyel végeztek társadalmi munkát a kerület lakói a vízvezetékhalózat bővítésénél. Itt szemben az egész évre tervezett 10 ezer forint értékű társadalmi munkával, már az év első három hónapjában 33 ezer forintot takarítottak meg, amit további kerület csinosítási munkákra fordíthat majd a tanács.

Tovább lehetne sorolni azokat a számokat és tényeket, amelyek mind a kerület lakosságának lelkesedéséről és igyekezetéről tanúskodnak. Végeztek értékes társadalmi munkát az Etelek parkosításánál — bár ez utóbbinál van még teendőjük bőven a II. kerület lakóinak is. Vagy az iskolákban, ahol összesen 21 ezer forintra tehető a lakosság, a szülők által végzett különféle társadalmi munkák értéke.

Orvosok ünnepi ülése

A szegedi orvostudományi szakcsoport május 1. tisztelőre ünnepi ülést tart hétfőn délután 6 órakor a borklinika tantermében. Ennek keretében dr. Bakács György elvtárs, az Országos Közegészségügyi Intézet főigazgatója »A településégség-tani kutatások és a településégségügyi tevékenység távlati feladatai« címmel tart előadást. Tekintettel az előadás városfejlesztési és közegészségügyi jelentőségére, a szakcsoport tagjain kívül is minden más érdeklődőt szívesen lát a rendező.